

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **Mgr. S. W.**, narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupená advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,

proti

žalovanému: **Krajská hygienická stanice Ústeckého kraje se sídlem v Ústí nad Labem,**
sídlem Moskevská 1531/15, 400 01 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný dostatečně nereagoval na její žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) ze dne 1. 2. 2019 v části, ve které požadovala informaci o tom, které úřední osoby byly žalovaným pověřeny vyřizováním jednotlivých stížností podle § 175 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) týkajících se poznatků o tom, že dveře v průčelí stavby pilnice „Pila Kovářská“ jsou (i) určeny pouze k vývozu pilin a (ii) otevřeny pouze v době úklidu, kdy katr není v provozu, a v části, ve které žádala poskytnutí písemností, kterými byli stěžovatelé vyrozuměni o vyřízení těchto stížností.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že dne 1. 2. 2019 požádala žalovaného o „informace týkající se stavby ‚Pila Kovářská‘, konkrétně o

- I. sdělení, zda žalovaná vyřizovala stížnost/stížnosti podle § 175 odst. 1 správního řádu týkající poznatků o tom, že dveře v průčelí pilnice jsou (i) určeny pouze k vývozu pilin a (ii) otevřeny pouze v době úklidu, kdy katr není v provozu,
- II. sdělení, kdy byly tyto jednotlivé stížnosti žalované doručeny,
- III. sdělení, pod jakým číslem jednacím/spisovou značkou byly tyto stížnosti vyřizovány,
- IV. sdělení, které úřední osoby byly pověřeny vyřizováním těchto jednotlivých stížností,
- V. sdělení, jaké podklady k vyřízení těchto jednotlivých stížností si žalovaná opatřila, resp. jaké kroky provedla v rámci vyřizování stížností,
- VI. sdělení, zda byly tyto jednotlivé stížnosti shledány důvodnými, částečně důvodnými nebo nedůvodnými,
- VII. poskytnutí písemností, kterými byli stěžovatelé vyrozuměni o vyřízení těchto stížností“.

Žalovaný na podanou žádost reagoval přípisem datovaným dnem 15. 1. 2019 (pozn. soudu – žalovaný svůj přípis ze dne 15. 2. 2019 takto nesprávně datoval). Žalobkyně dne 19. 2. 2019 podala na postup žalovaného stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ. Žalovaný na ni reagoval přípisem ze dne 25. 2. 2019, načež žalobkyně dne 26. 2. 2019 opět podala stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ. Ministerstvo zdravotnictví svým rozhodnutím ze dne 13. 3. 2019, č. j. MZDR 11191/2019-2/PRO, postup žalovaného potvrdilo.

3. Žalobkyně má za to, že její žádost stále není vyřízena v bodě IV., když jí nebylo sděleno, kdo byl žalovaným pověřen vyřízením stížností podle bodu I., ale pouze kdo byl pověřen postoupením jedné konkrétní stížnosti, a v bodě VII., kdy jí místo písemností, kterými byli stěžovatelé vyrozuměni o vyřízení stížností podle bodu I., žalovaný poskytl pouze kopii sdělení Ministerstva zdravotnictví ze dne 5. 9. 2018, č. j. 37629/2018-30.0-3.9.18, jejímž obsahem je vyrozumění o přešetření (nějaké) stížnosti dle § 175 odst. 7 správního řádu, nikoli požadované vyrozumění stěžovatele podle § 175 odst. 5 správního řádu. Žalobkyně je toho názoru, pokud žalovaný tyto informace má, musí je žalobkyni poskytnout, nebo její žádost v odpovídající části odmítnout. Pokud tyto informace nemá, nemůže místo nich poskytovat žalobkyni informace jiné, ale musí vyžádané informace buďto vytvořit a poskytnout, nebo žádost v odpovídající části odmítnout. Žalobkyně uzavřela, že bezvysledně vyčerpala dostupné prostředky ochrany, přesto se požadované informace nedočkala, neboť předmět žádosti nebyl v důsledku nečinnosti žalovaného vyčerpán.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný k výzvě soudu spolu se správním spisem předložil písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že žalobkyni poskytl všechny požadované informace, a nelze mu proto vytýkat nečinnost. Poskytnutí informace bylo potvrzeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného orgánu ze dne 13. 3. 2019, č. j. MZDR 11191/2019-2/PRO.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.
6. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
7. Z práve uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen taková rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správnímu orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobkyně vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobkyni vyhovět.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Soud se nejprve zabýval otázkou pasivní legitimace a tím, zda je žaloba proti nečinnosti správního orgánu použitelným prostředkem ochrany v dané věci. Soud vycházel z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že potvrzení postupu povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona, není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s. Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že jednotlivce se stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) InfZ může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Bezvýsledným vyčerpáním prostředků ochrany proti nečinnosti (nedojde k rozhodnutí ve věci samé – odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace – tedy vyřízení celého obsahu žádosti) budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. Žalobkyně se v řízení před soudem může domáhat vydání rozhodnutí ve věci (obdobně Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jako v řízení před správním orgánem). Shledá-li soud žalobu důvodnou, nařídí povinnému subjektu, aby o žádosti rozhodl.

10. Soud k otázce pasivní legitimace odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2016, č. j. 5 As 154/2015-57, www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že: „Označení žalovaného v žalobě na ochranu proti nečinnosti je v dispozici žalobce, přičemž soud je tímto označením vázán. (...) [Soud] nezkoumá, zda pravomoc vydat rozhodnutí dle zákona o svobodném přístupu k informacím má jiný správní orgán.“
11. Soud ze správního spisu postoupeného žalovaným zjistil, že žalobkyně dne 1. 2. 2019 podala žádost o poskytnutí informace ohledně žalovaným vyřizovaných stížností týkajících se stavby pilnice „Pila Kovářská“, která se skládala ze sedmi požadavků tak, jak je uvedeno v první větě druhého odstavce odůvodnění tohoto rozsudku. Žádost byla žalovanému doručena téhož dne a bylo jí přiděleno č. j. KSHUL 4791/2019. Žalovaný na ni žalobkyni odpověděl stručným přípisem ze dne 15. 2. 2019 (pozn. soudu – který byl nesprávně datován dnem 15. 1. 2019), čímž považoval žádost o poskytnutí informace za vyřízenou. Ne tak žalobkyně, která proti postupu žalovaného podala dne 19. 2. 2019 stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ. Na tu reagoval žalovaný přípisem ze dne 25. 2. 2019, ve kterém uvedl, že eviduje jedinou stížnost podle bodu I. žádosti o informace, a to stížnost ze dne 8. 3. 2018 (ad bod II. žádosti) vedenou pod č. j. KSHUL 11721/2018 (ad bod III.), kterou však nevyřizoval, ale pouze postoupil Ministerstvu zdravotnictví jakožto nadřízenému orgánu. Stalo se tak přípisem ze dne 26. 3. 2018, přičemž postoupením byla pověřena JUDr. I. W., ředitelka odboru správního, a přípis byl podepsán ředitelkou žalovaného MUDr. L. Š. (ad bod IV.). Stížnost byla Ministerstvem zdravotnictví shledána nedůvodnou (ad bod VI.) a žalobkyni byla („z důvodu procesní opatrnosti“, neboť byla ministerstvem zaslána jejímu zástupci) zaslána kopie sdělení Ministerstva zdravotnictví ze dne 5. 9. 2018, č. j. 37629/2018-30.0-3.9.18 (ad bod VII.). Žalobkyně proti postupu žalovaného opět podala stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ dne 26. 2. 2019, ve které namítá nevyřízení žádosti o informace v bodech IV. a VII., přičemž argumentuje stejně jako v následně podané a nyní projednávané žalobě.
12. O stížnosti žalobkyně ze dne 26. 2. 2019 bylo rozhodnuto rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví ze dne 13. 3. 2019, č. j. MZDR 11191/2019-2/PRO, tak, že se postup žalovaného při vyřizování žádosti o informace ze dne 1. 2. 2019 potvrzuje. Ministerstvo došlo k závěru, že požadovaná informace byla žalobkyni poskytnuta přípisem žalovaného ze dne 25. 2. 2019, kterým žalovaný žalobkyni poskytl veškeré informace, které k její žádosti o informaci eviduje. K námitce neposkytnutí vyrozumění stěžovatele podle § 175 odst. 5 správního řádu ministerstvo uvedlo, že toto vyrozumění žalobkyni zasláno být nemohlo, neboť žalovaný stížnost nevyřizoval. Stížnost byla vyřízena sdělením ministerstva, které žalobkyni poskytnuto bylo.
13. Z uvedeného plyne, že žalobkyně vyčerpala prostředek proti nečinnosti žalovaného, jímž byla stížnost ze dne 26. 2. 2019, avšak její užití nevedlo dle žalobkyně k vyřízení celé žádosti, neboť postup žalovaného byl nadřízeným orgánem potvrzen. V takovém případě má žalobkyně možnost obrátit se na soud se žalobou proti nečinnosti přímo povinného subjektu (žalovaného), aby mu bylo uloženo o celé žádosti rozhodnout, což žalobkyně učinila. Soudu tedy nic nebránilo přistoupit k meritornímu posouzení žaloby.
14. Předmětem přezkumu je otázka, zda žalovaný má povinnost vyřídit žádost žalobkyně o informace ze dne 1. 2. 2019, neboť dle žalobkyně žalovaný dosud o celé žádosti věcně nerozhodl, tj. některou informaci neposkytl ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

V nyní projednávané věci je tak stěžejní otázkou, zda žalovaný žádost o informace vyřídil sdělením ze dne 25. 2. 2019, tedy řádným poskytnutím informace, či zda je nadále s jejím vyřízením nečinný.

15. Podle § 14 odst. 2, 3 InfZ pak platí, že ze žádosti musí být zřejmé, kterému povinnému subjektu je určena, a že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona. Fyzická osoba uvede v žádosti jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu nebo, není-li přihlášená k trvalému pobytu, adresu bydliště a adresu pro doručování, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu nebo bydliště. Právnícká osoba uvede název, identifikační číslo osoby, adresu sídla a adresu pro doručování, liší-li se od adresy sídla. Adresou pro doručování se rozumí též elektronická adresa. Je-li žádost učiněna elektronicky, musí být podána prostřednictvím elektronické adresy podatelny povinného subjektu, pokud ji povinný subjekt zřídil. Pokud elektronické adresy podatelny nejsou zveřejněny, postačí podání na jakoukoliv elektronickou adresu povinného subjektu.
16. Podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ pak platí, že v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, povinný subjekt žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.
17. Podle § 15 odst. 1 InfZ, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
18. Z InfZ mimo jiné vyplývá, že povinný subjekt může žádost vyřešit buď tak, že žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a), c) InfZ], nebo žádosti vyhoví, tedy poskytne požadované informace [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ], nebo žádost odmítne [§ 15 odst. 1 InfZ].
19. Podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí.
20. Každá žádost o poskytnutí informací podaná podle InfZ musí být celá vyřízena některým ze zákonem předpokládaných způsobů. Zákon přitom nedává povinnému subjektu pravomoc k tomu, aby se doručenou žádostí či její částí nezabýval, tedy aby ji nijak nevyřídil (viz rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, č. j. 8 A 106/2016–40; ze dne 20. 7. 2017, č. j. 8 A 127/2016–390, www.nssoud.cz).
21. Ke shodným závěrům dospěla i odborná literatura (Jelínková, J., Tuháček, M.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář, Wolters Kluwer, Praha, 2017, komentář k § 14 odst. 5 InfZ), která uvádí, že: „[N]edojde-li k odložení žádosti pro nedostatek působnosti povinného subjektu (nebo pro nedoplnění žádosti), ani k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 (z některého z důvodů ochrany informací podle § 7 až 11, event. jiného zákona, resp. pro faktický důvod neexistující informace, resp. pro neupřesnění žádosti), musí být informace poskytnuta ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění [či upřesnění žádosti, i když v tomto případě tak § 14 odst. 5 písm. d) nestanoví výslovně, zjevně opomenutím zákonodárce];...“
22. Soud konstatuje, že povinným subjektem jednat ve věci předmětné žádosti o informace byl žalovaný (§ 2 odst. 1 InfZ), ostatně nedostatek své působnosti k vyřízení žádosti o informace žalovaný ani nenamítal. Žádost o informace splňovala všechny náležitosti dle § 14 odst. 2 až 3 InfZ, když ze žádosti plyne, kterému povinnému subjektu je žádost určena (tj. žalovanému), žadatelka (tj. žalobkyně) je v žádosti řádně označena, v žádosti je i Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

uvedeno, že se žadatelka domáhá poskytnutí informace dle InfZ a žádost byla řádně podána v elektronické podobě. Žalovaný byl povinen žádost o informaci vyřídit ve lhůtě 15 dnů od podání žádosti, tj. do 18. 2. 2019, kdy žalobkyni také doručil přípis nesprávně datovaný dnem 15. 1. 2019, čímž považoval žádost o poskytnutí informace za vyřízenou. Žalobkyní následně podanou (první) stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ ze dne 19. 2. 2019 vyřídil do 7 dnů přípisem ze dne 25. 2. 2019, z jehož obsahu vyplývá, že měl za to, že tímto postupem žádosti plně vyhovuje poskytnutím požadovaných informací (viz § 16a odst. 5 InfZ). Žalobkyně proti postupu žalovaného podala další (druhou) stížnost, která byla předložena nadřízenému orgánu žalovaného, který postup žalovaného potvrdil.

23. Pokud žalobkyně namítala, že ani sdělením ze dne 25. 2. 2019 žalovaný žádost o informace nevyřídil a předmět žádosti o informace plně nevyčerpal, když na část žádosti dle bodu IV. neodpověděl a v části žádosti dle bodu VII. poskytl jinou než požadovanou písemnost, soud uvádí, že tento argument žalobkyně neshledal důvodným. Za zásadní totiž soud považuje to, že žalovaný žalobkyni poskytl zejména informaci vyžádanou v bodě I. žádosti o informace, a sice že nevyřizoval žádnou stížnost podle § 175 odst. 1 správního řádu týkající poznatků o tom, že dveře v průčelí stavby pilnice „Pila Kovářská“ jsou (i) určeny pouze k vývozu pilin a (ii) otevřeny pouze v době úklidu, kdy katr není v provozu. Dále upřesnil, že jedna takováto žádost mu sice byla doručena dne 8. 3. 2018 (ad bod II. žádosti), avšak nevyřizoval ji, pouze jí přidělil číslo jednací (ad bod III.) a prostřednictvím pověřených osob (ad bod IV.) ji postoupil svému nadřízenému orgánu. Všechny další požadavky žádosti o informace uvedené pod body V. až VII. (sdělení, jaké podklady k vyřízení těchto jednotlivých stížností si žalovaný opatřil, resp. jaké kroky provedl v rámci vyřizování stížností, zda byly jednotlivé stížnosti shledány důvodnými, částečně důvodnými, či nedůvodnými a poskytnutí písemnosti, kterými byli stěžovatelé vyrozuměni o vyřízení těchto stížností) mají přímou souvislost s otázkou pod bodem I. žádosti o informace, když k těmto bodům žádosti by z povahy věci bylo možné poskytnout informace jen v případě, že by to byl právě žalovaný, kdo skutečně věcně vyřizoval stížnost dle bodu I. žádosti o informace. Pokud však žalovaný žádnou takovouto stížnost věcně nevyřizoval jako v tomto případě, uvedené informace a listiny z povahy věci neexistují ani existovat nemohou.
24. Za dané situace, kdy žalovaný uvedenou stížnost věcně nevyřizoval, tudíž nebylo možné žalobkyni poskytnout odpovědi na otázky pod body V. až VII. žádosti o informace, příp. poskytnout požadované listiny. Žalovaný, veden snahou žalobkyni vyhovět, jí přesto a nad rámec vyžádaných informací a listin poskytl jemu známé informace o dalším osudu postoupené stížnosti, a to včetně kopie sdělení Ministerstva zdravotnictví, ze kterého je zřejmé posouzení postoupené stížnosti. K podání informací tak přistoupil způsobem, kdy žalobkyni poskytl další informace týkající se primárního předmětu žádosti vymezeného v bodě I. žádosti. Názor, podle kterého měl žalovaný ohledně této části žádosti o informace namísto zvoleného postupu vydat rozhodnutí o odmítnutí části žádosti, soud považuje za příklad přepjatého formalismu. Soud konstatuje, že žalovaný se při volbě mezi možnostmi odmítnout poskytnutí informací a poskytnutím informací řídil principem, že informace se poskytují, a žalobkyni se tak fakticky dostalo odpovědi na její otázku, jak byla stížnost vyřízena. Důvodnou není ani námitka žalobkyně týkající se nevyřízení žádosti v části bodu IV., neboť žalovaný žalobkyni sdělil jména jím pověřených úředních osob, které stížnost postoupily nadřízenému orgánu. Žádnou jinou aktivitu úředních osob jednajících za žalovaného přitom s ohledem na postoupení stížnosti nelze předpokládat. Lze proto uzavřít, že žalovaný není nečinný, neboť žádost žalobkyně o informace vyřídil

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zcela a způsobem, kterým bohatě naplnil účel zákona o svobodném přístupu k informacím. Námitky žalobkyně v tomto směru soud považuje za nedůvodné.

25. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že u žalovaného neshledal ke dni vydání tohoto rozsudku nečinnost ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s., a tudíž předmětnou žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou a výrokem I. rozsudku ji podle ustanovení § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
26. Současně soud v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 18. února 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.